

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut av den 27 maj 2002 i ärende R 830/2001-1,
- återförvisa ärendet till första överklagandenämnden, och
- förplikta vardera parten att svara för sin rättegångskostnad.

- Registreringen av Scala Inc:s gemenskapsvarumärke strider mot artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 eftersom sökanden är innehavare av två äldre varumärken som är registrerade för varor som är identiska eller av liknande slag.

Grunder och huvudargument

Bilag som ansökt om gemenskapsvarumärke:	Scala Inc., USA
Berört gemenskapsvarumärke:	Ordmärket SCALA för "datormjukvara" i klass 9
Innehavare av rätten till varumärke eller kännetecken som i invändningsförfarandet påstås utgöra hinder för registrering:	Sökanden
Varumärke eller kännetecken som i invändningsförfarandet påstås utgöra hinder för registrering:	Den danska varumärkesregistreringen nr VR 1300 1989 SCALA (ordmärke), som registrerades den 17 mars 1989, och den tyska varumärkesregistreringen nr 2059843 SCALA (ordmärke), som registrerades den 15 mars 1994. Dessa två märken har registrerats för en rad varor i klasserna 9 och 16. Sökandens invändning grundades på en del av de varor för vilket det äldre varumärket var registrerat, särskilt "räkneprogram lagrade på databärare" och "databehandlingsprogram lagrade på databärare" i klass 9, och riktades mot alla varor som angavs i Scala Inc:s ansökan
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på invändningen
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på överklagandet
Grunder:	— De dokument som sökanden ingav till Invändningsenheten överensstämde med regel 16.2 i förordning (EG) nr 2868/95 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 augusti 2002 av Luigi Marcuccio

(Mål T-236/02)

(2002/C 233/60)

(Rättegångsspråk: italienska)

Luigi Marcuccio har den 8 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten tillika professorn Luciano Garofalo.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet om ändring av "l'affectation de l'emploi A 7/A 6 et de son titulaire M. Luigi Marcuccio (n. personnel 048092), fonctionnaire de grade A 7" från generaldirektoratet för utveckling, kommissionens delegation i Luanda (Angola) till generaldirektoratet för utveckling i Bryssel. Beslutet fattades av Koos Richelle, generaldirektör för direktoratet för utveckling, den 18 mars 2002 och
- förplikta svaranden att
 - utge skadestånd för moraliskt, existentiellt, biologiskt, fysiskt, psykiskt och materiellt lidande som förorsakats sökanden genom det beslut som förevarande talan avser med 100 000 (hundratusen) euro eller med det större eller mindre belopp som förstainstansrätten finner skäligt,
 - betala alla de lönemässiga ersättningar som har samband med Luigi Marcuccios tjänst i Angola från och med dagen då omplaceringen ägde rum (den 1 april 2002) jämte ränta om 10 procent per år och med årlig kapitalisering samt
 - ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål ifrågasätter beslutet att omplacera honom från kommissionens delegation i Luanda till generaldirektoratet för utveckling i Bryssel. Detta beslut har samband med ett sjukdomstillstånd som har sin grund i omständigheter av personlig art som han upplevde i den ovannämnda delegationen i Luanda.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande:

- åsidosättande av motiveringsskyldigheten, då enbart en hänvisning till vad som ligger i tjänstens intresse inte kan anses vara tillfredsställande i detta hänseende,
- åsidosättande av principen om god förvaltningssed samt av utredningsskyldigheten,
- kringgående av principen att den berörde skall höras, då det ifrågasatta beslutet har fattats utan någon tidigare information till den berörde tjänstemannen samt
- att det i målet aktuella beslutet företer flera betecknande maktmissbruksfaktorer, eftersom det av omständigheterna i målet sammantagna klart framgår att det syfte som faktiskt eftersträvats inte är enbart organisatoriskt, utan att syftet är att ta sökanden bort från Angola och de uppgifter som han hade där.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 augusti 2002 av Technischen Glaswerke Ilmenau GmbH

(Mål T-237/02)

(2002/C 233/61)

(Rättegångsspråk: tyska)

Technischen Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau (Tyskland), har den 8 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna G. Schohe och Ch. Arhold, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 28 maj 2002 angående sökandens begäran att få tillgång till handlingarna – D(2002)330168 –, med undantag för den del i vilken tillgången till handlingarna i omedelbart sammanhang med förfarandet angående statligt stöd beträffande Schott avslås,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är producent av specialglas, begärde den 15 april 2002 att få tillgång till handlingar beträffande olika stödförfaranden i enlighet med artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾. Två av förfarandena berörde sökanden i egenskap av presumtiv stödmottagare. De andra förfarandena berörde en av sökandens konkurrenter på marknaden för specialglas, Schott Glass. Genom denna ansökan väcker sökanden talan mot kommissionens beslut av den 28 maj 2002, i den mån kommissionen avslög sökandens begäran att få tillgång till handlingar beträffande stödförfaranden som rör sökanden, och som rör Schott Glass och som redan avslutats.

Sökanden gör gällande att avslagsbeslutet utgör ett uppenbart åsidosättande av artikel 2.1 och 2.4 i förordning (EG) nr 1049/2001. Sökanden har haft rätt att få tillgång till handlingarna, och denna rätt är inte begränsad i enlighet med artikel 4 i förordningen. Kommissionen har i synnerhet inte hänvisat till något konkret intrång i de i artikel 4.2 i förordningen angivna skyddsgrunderna.

Vidare gör sökanden gällande att kommissionen på felaktiga grunder stött sig på undantaget för skydd för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner. Med hänvisning till artikel 4.7 i förordningen anser sökanden att den åtminstone har rätt att få tillgång till handlingarna i det redan avslutade prövningsförfarandet. Dessutom måste det ha varit möjligt för kommissionen att ge sökanden tillgång till akten med undantag för de uppgifter om affärshemligheter som finns däri, och bevilja sökanden rätten att ta del av delar av akten i enlighet med artikel 4.6 i förordningen.

Slutligen görs det gällande att kommissionen åsidosatte sin motiveringsskyldighet enligt artikel 253 EG, genom att enbart ange en icke specificerad standardmotivering.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 9 augusti 2002 av José Barbosa Gonçalves

(Mål T-238/02)

(2002/C 233/62)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

José Barbosa Gonçalves har den 9 augusti 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska